

Sygn. akt II C 1563/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2022 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2022 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o nakazanie wydania

oddala powództwo.

Sygn. akt II C 1563/18

UZASADNIENIE

W dniu 7 maja 2018 roku K. M. wniósł pozew przeciwko (...) sp. z o.o. w W., domagając się nakazania pozwanej wydania powodowi samochodu osobowego marki C. (...) o numerze VIN (...) i numerze rejestracyjnym (...) oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie powód wskazał, że w grudniu 2016 roku zawarł z pozwaną spółką warunkową umowę sprzedaży spornego samochodu, przy czym warunkiem przejścia prawa własności auta było dokonanie zapłaty ceny sprzedaży, a mimo braku uiszczenia ceny pozwana spółka odmawia powodowi wydania pojazdu i zaprzecza by był on właścicielem auta. (k.2-3)

Postanowieniem z dnia 24 września 2018 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie sprawdził wartość przedmiotu sporu i ustalił ją na kwotę 99 999zł oraz uznał się niewłaściwym rzeczowo i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi. (k.26 i 27)

(...) sp. z o.o. w W. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

15 listopada 2016 roku K. M. nabył od (...) sp. z o.o. za 75 000zł samochód osobowy marki C. (...) o numerze VIN (...) i ówczesnym numerze rejestracyjnym (...). Powód i sprzedający ustalili, że w ciągu kolejnych 30 dni sprzedający przekaze powodowi dokumenty pojazdu (kartę pojazdu).

Dowód: faktura nr (...) k. 12, pokwitowanie k. 11, informacyjne wyjaśnienia powoda e-protokół rozprawy z 11 grudnia 2020 roku

K. M. poinformował swojego szwagra o zamiarze sprzedaży samochodu C. (...), wiedząc że szwagier jest zatrudniony w spółce (...) sp. z o.o., której współnikiem jest p. M. i która zajmuje się między innymi sprzedażą samochodów.

Szwagier powoda zorganizował spotkanie powoda z p. M. M. (2) dotyczące sprzedaży samochodu. W trakcie spotkania p. M. zaproponował aby powód przekazał mu samochód, a on za około miesiąc sprzeda go za 80 000zł, słysząc że powód ma problemy z odsprzedaniem auta za kwotę wyższą niż 60-70 000zł. Bezpośrednio po tym spotkaniu K. M. przekazał p. M. samochód i kluczyki do niego.

Po pewnym czasie powód zawiadomił siostrę i szwagra że nie otrzymał pieniędzy, domagając się zdopingowania p. M. do zapłaty lub do zwrotu samochodu.

K. M. przekazał p. M. M. (2) dokumentację pojazdu, umożliwiającą zarejestrowanie samochodu, mimo iż nie otrzymał za auto umówionych środków.

N. K., jako ówczesny prezes zarządu pozwanej spółki w maju 2017 roku udzielała upoważnienia osobie wskazanej przez p. M. do załatwienia w imieniu pozwanej spółki kwestii zarejestrowania pojazdu.

K. M. nie poinformował swojej siostry o szczegółach uzgodnień z p. M., w tym o wysokości uzgodnionej ceny nabycia pojazdu.

Dowód: zeznania świadka N. K. e-protokół rozprawy z 11 grudnia 2020 roku, zeznania świadka K. K. e-protokół rozprawy z 19 marca 2021 roku

Na początku stycznia 2017 roku K. M. zwrócił się do prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z prośbą o „anulowanie” faktury nabycia przez niego samochodu C. (...) z listopada 2016 roku i wystawienie faktury zakupowej z datą nabycia grudzień 2016 roku na (...) sp. z o.o. w W., co wyjaśniał faktem zawieszenia własnej działalności gospodarczej w listopadzie 2016 roku i chęcią uniknięcia obciążeń podatkowych.

12 stycznia 2017 roku prezes zarządu (...) sp. z o.o. przekazała powodowi kartę pojazdu i inne dokumenty pojazdu C. (...). Tego samego dnia na prośbę powoda (...) sp. z o.o. wystawiła fakturę nabycia samochodu C. (...), z datą nabycia grudzień 2016 roku, przez (...) sp. z o.o. i anulowała wcześniejszą fakturę wystawioną na rzecz powoda. (...) nie zwracała powodowi zapłaconej przez niego kwoty 75000zł. Faktura wystawiona na rzecz (...) sp. z o.o. została opisana jako opłacona gotówką, jako cenę nabycia wskazano kwotę 81 000zł.

Dowód: protokół przesłuchania świadka M. M. (4) w postępowaniu przygotowawczym k. 167-168, informacyjne wyjaśnienia powoda e-protokół rozprawy z 11 grudnia 2020 roku

Od maja 2017 roku do maja 2019 roku jedynym członkiem zarządu pozwanej spółki była siostra powoda - N. K., a przed 2017 rokiem – Ł. K..

Jedynym wspólnikiem (...) sp. z o.o. był p. M. M. (2), jednak do września 2019 roku nie pełnił on funkcji członka zarządu ani prokurenta pozwanej spółki.

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS k.78-85

W maju 2017 roku pozwana spółka wystąpiła z wnioskiem o zarejestrowanie samochodu osobowego C. (...) o numerze VIN (...). Decyzją z dnia 14 czerwca 2017 roku w/w pojazd został zarejestrowany i wydano mu tablice rejestracyjne (...), przy czym jako podstawę nabycia uwidoczniono umowę z 11 maja 2017 roku.

Dowód: decyzja z 14 czerwca 2017 roku k. 13

Pismem z dnia 22 lutego 2018 roku K. M. wezwał (...) sp. z o.o. w W. do wydania mu maksymalnie w terminie 3 dni samochodu osobowego C. (...) o numerze VIN (...), wskazując że pozwana użytkuje ów samochód wbrew woli powoda będącego jego właścicielem.

Dowód: wezwanie do wydania rzeczy z potwierdzeniem doręczenia k. 14-16

Samochód marki C. (...) został zbyty przez pozwaną spółkę w 4 maja 2020 roku i od tego czasu kilkakrotnie zmienił właścicieli.

Dowód: informacje z Centralnej Ewidencji Pojazdów k. 202-206

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się być bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Podstawą prawną żądania powoda był art. 222§1 kc, stanowiący, iż właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. K. M. wywodził, że pozostaje on właścicielem spornego pojazdu, jako że nie ziścił się warunek zawieszający umowy sprzedaży zawartej przez niego z pozwaną spółką. Stosownie do art. 6 kc powód był zobowiązany do udowodnienia powyższych twierdzeń, co nie nastąpiło, a nawet zaofiarowany przez powoda materiał dowodowy wykazał okoliczności przeciwne do twierdzonych.

Przede wszystkim K. M. nie wykazał, by w 2016 roku kupił sporny samochód, skoro krótko po odebraniu pojazdu i uiszczeniu ceny zwrócił się do sprzedającego o „anulowanie” powyższej transakcji. Opisująca przez powoda w uzasadnieniu pozwu i podczas informacyjnych wyjaśnień czynność polegająca na zwróceniu się przez powoda z prośbą do prezesa zarządu (...) sp. z o.o. o „anulowanie” faktury nr (...) i wystawienie w to miejsce innej faktury na innego nabywcę nie może być traktowana inaczej niż propozycja rozwiązania umowy sprzedaży. Skoro propozycja ta została przyjęta – co niesporne i co wynika z przedstawionych przez powoda zeznań złożonych przez M. M. (4) w postępowaniu przygotowawczym – to przyjęcie należy, że umowa sprzedaży zawarta przez powoda ze spółką (...) sp. z o.o. w W. została rozwiązana ze skutkiem wstecznym (art. 497 kc w zw. z art. 496 kc) i powód nie był i nie jest właścicielem spornego pojazdu. Sąd zauważa, że dla każdego przeciętnego konsumenta prośba o anulowanie danej transakcji jest tożsama z wolą unicestwienia owej transakcji, traktowania jej jako niebyłej, a tym bardziej skutków tych powinien być świadomy K. M. jako osoba ówczesnie prowadząca działalność gospodarczą, mająca wiedzę o mechanizmach gospodarczych i usiłująca je wykorzystać dla własnych korzyści fiskalnych. Konkludując, skoro sam powód skłonił (...) sp. z o.o. w W. do rozwiązania zawartej z nią umowy sprzedaży, nie może obecnie powoływać się na fakt nabycia przez siebie na podstawie w/w umowy własności spornego samochodu.

Po drugie – powód nie wykazał by zawarł jakąkolwiek umowę z pozwaną spółką. I wyjaśnienia powoda i zeznania świadków N. K. i K. K. wykazują, że rozmowy poprzedzające przekazanie spornego pojazdu powód prowadził z p. M.. Jak wskazano w części wstępnej uzasadnienia w latach 2016-2017 pan M. M. (2) nie był osobą upoważnioną do reprezentowania (...) sp. z o.o., stąd zupełnie nieuzasadnione jest wyrażone w uzasadnieniu pozwu przekonanie że powód zawarł umowę z pozwaną spółką. Dla powoda, jako przedsiębiorcy, powinno być wiadome, że spółka z ograniczoną odpowiedzialnością działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie (art. 38 kc). Istotne jest także, że powód nie zainicjował działań mogących zmierzać do potwierdzenia umowy jaką miał zawrzeć z pozwaną spółką w imieniu której działał bez umocowania pan M., którą to możliwość przewiduje art. 39 kc. Nadmienić zaś trzeba, że K. M. miał unikalną łatwość sformalizowania swoich relacji z pozwaną spółką, skoro od maja 2017 roku prezesem zarządu pozwanej spółki pozostawała siostra powoda. Zaniechanie podjęcia tego rodzaju działań, tj. potwierdzenia i spisania umowy jest – zdaniem Sądu – znaczące i przemawia za przyjęciem, że powód nie traktował pozwanej spółki jako swojego kontrahenta. Dodatkowo potwierdzają to zeznania świadków, którzy relacjonowali, że powód prosił o monitowanie o zapłatę pana M., podczas gdy winien był kierować wezwania do zapłaty do pozwanej spółki reprezentowanej przez swoją siostrę.

Po trzecie – zaofiarowany materiał dowodowy nie wykazuje jakiej treści umowę powód miałby zawrzeć z pozwaną spółką względnie M. M. (2). Kolejny raz Sąd podkreśla, że powód był osobą prowadzącą działalność gospodarczą, tak więc były mu znane możliwości zawarcia umowy w formie pisemnej, co jest regułą przy transakcji samochodami o wartości kilkudziesięciu tysięcy złotych. Tymczasem powód poprzestał na ustnych uzgodnieniach, których treści aktualnie nie potrafił odtworzyć żaden z przesłuchanych świadków. Świadek K. K. zdawał się twierdzić, że powód i

p. M. zawarli umowę komisju, jako że miał zapewnić powoda że sprzeda sporny samochód za 80 000zł lub zwróci go powodowi. Świadek N. K. słyszała zaś jedynie, że powód wydał auto panu M. oraz że oczekiwał zapłaty, przy czym nabywcą miała być pozwana spółka, nie wiedząc jednak za jaką cenę pojazd miał być sprzedany, a jest to konstytutywny warunek umowy sprzedaży. Zeznania te nie potwierdzają tezy powoda, jakoby zawarł z pozwaną spółką umowę sprzedaży pod warunkiem zawieszającym. Ubocznie zauważyć trzeba, że w realiach gdy nabywca nie uiszcza ceny jednocześnie z zawarciem umowy i wydaniem przedmiotu sprzedaży, zastosowanie z reguły znajduje sprzedaż powiązana z zastrzeżeniem własności rzeczy sprzedanej (art. 589 kc), co jednak wymaga formy pisemnej. Dodatkowo Sąd podkreśla, że samo postępowanie powoda przeczy tezie o zawarciu umowy sprzedaży pod warunkiem zawieszającym w postaci zapłaty umówionej ceny. Gdyby bowiem tej treści umowa została zawarta, to powód nie przekazywałby panu M. dokumentów umożliwiających zarejestrowanie pojazdu w sytuacji, gdy cena sprzedaży nie została zapłacona, gdyż jest to działanie irracjonalne.

Mając na uwadze wszystkie opisane powyżej okoliczności, Sąd uznał iż brak jest podstaw do nakazania pozwanej spółce wydania powodowi spornego samochodu i powództwo oddalił. Wydany wyrok jest wyrokiem zaocznym, ponieważ pozwana spółka nie brała udziału w postępowaniu i nie złożyła odpowiedzi na pozew, co nakazywało przyjęcie za prawdziwe twierdzeń o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie (art. 339§2 kpc). Uzasadnienie pozwu było jednak lapidarne, a zawarte w nim twierdzenia przeczyły sobie wzajemnie (tu: anulowanie nabycia pojazdu przez powoda i traktowanie się przez powoda jako właściciela pojazdu), co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego.

ZARZĄDZENIE

(...)